

GAZETA LITERARĂ

Anul IV, nr. 43 (189) - joi 24 octombrie 1957

ORGAN SĂPTĂMÎNAL AL UNIUNII SCRITORILOR DIN R.P.R.

8 pagini 50 bani

LENIN IN INCHISOARE

Gravură de STARONOSOV

Serghei Esenin

Pușini poezii străine au avut altă rațiune în literatura noastră ca Serghei Esenin. Cu excepția lui Byron, așa spune că poate nici unul. Cu această deosebire că marele poet englez a reunit un curent de sensibilitate continentală, romanticismul, în timp ce genialul „buligan” — a revelat publicului român prin neegalata versiune a lui Zaharia Stancu, — a însemnat pentru lirica noastră tineră, de extracție rurală, un îndemn la autenticitate, după consumarea experienței semănătoristo-poporaniste. Prin alte cuvinte, viziunea proaspătă, genuină, a satului esenian, a Rezanilor, a avut caracterul descoperirii unui univers poetic nebănuit, deși sub simțurile tutore. În acest sens, Esenin a fost un educator al sensibilității, un adevărat învățator. Ca un mare pedagog, a reeducat simțurile congeniterilor săi, i-a învățat să fie receptivi la fenomenul poetic, să treacă cu indiferență în Universul familiar al marelui poet rus nu exclude, burnoară, familia sa. Într-unul din epigramele sale despre ascendenții săi, omul țărani, omul de năruv sau poetic, despre bunica lui mai ales. Un cuvânt al bunicii e însă tulburător.

„În minte: Femea-mi spunea că mîlînire: Fleacuri. Dacă-ți vine să scrii. Scrie despre secură. Sau despre cai”.

„(Drumul meu)”
La ce s-a gândit bătrînul? Mai improbabil la specularea lirică a grînelor și a vitelor, foarte probabil la scrieri practice în legătură cu experiența de viață a țărănilor. Serghei nu se simțea chemat să facă agronomie, dar nici speculație tematică în sensul obișnuit al cuvîntului. În rețea, sufletul său de țărani, răpi de șile și transplantat în mediul marilor orașe din țară, să și din strălucirea pe care a vădit-o în tovarășia soției lui, dansaloarea de celebritate intercontinentală, Isadora Duncan, rămăsese întipărit cu imaginile scumpe ale micului orizont sătesc și cu al doilea orizont nesfîrșit, al stepei. Ca în simțirea oricărui poet vrednic de acest nume, realul se împletea cu irealitatea. Rusia atepelor nerfîrșite avea culoarea visului său: era albastră. Poetul instrăinat pretutindeni era pretutindeni integrat patriei. Cînta „Rusia cu ierbă albăstruie”, „Rusia albastră”, străjuia „de ploaia străvechi cu franșii legănat”. Nimeni n-a iubit ca el pomii

Serban Ciculescu
(Continuare în pag. 6)

DISCUȚII Romanul și actualitatea

De mai multă vreme în cronicile noastre se prezintă o discuție destul de conștientă, despre romanul românesc și actualitatea. Sunt surprinzătoare, mai ales, cele două greșeli acestei conversații, care sunt generalizate, sint scrise, și nu criticate, așa cum poate ar fi înțeles. În cronică este privită, ca o discuție de literatură, și nu ca o discuție de actualitate, și ca o discuție de literatură, și nu ca o discuție de actualitate, și ca o discuție de literatură, și nu ca o discuție de actualitate.

Așa cum scriam într-un articol publicat mai de mult în revista „Viața românească”, țara noastră are o puternică tradiție a romanului realist. Este suficient aici să-l pomenim

pe Sadoveanu, pe Rebreanu, pe Herța, pe Popad-Bengescu, pe Gib Mihăilescu, și cărui reconșiderare a început în anul de mult, și pe Matei Caragiale, ca să nu mai fie nevoie să-l amintim și pe regretatul Camil Petrescu. Numele acestea legate de opere care vor da în timp o mulțime de probleme, nu dau garanția că și în viitor proza noastră va avea reprezentanți străluciți.

Celva dintre ei s-au și ivit. Nu este un secret pentru nimeni că o carte cum este „Cronică de familie” a lui Petru Dumitriu sau una ca „Moromeții” a lui Marin Preda, conțin cele spuse mai înainte. Ajuși aici, trebuie să constat cu destulă încredințare că deși critica a scris desigur de mult despre aceste opere, ea nu a reușit încă să relieve toate frumusețile cărților numite. Despre stilul literar, foarte economic al lui

Eugen Barbu
(Continuare în pag. 6)

LUI MAIAKOVSKI Poetul Marii Revoluții

EPITAF

Ne-duplecată frunte castă,
Nelinștit, aprins zenit,
Aș înțelegem înșfîrșit
Că nu-ți făceai, din lumea noastră,

Nici val-a plîngerii, nici creastă,
Nici coruri de derșiși, nici mit...
Ne-duplecată frunte castă,
Nelinștit, aprins zenit!

Nici cult de mandolină proastă
Nici vîl de lacrimi ipocrit,
Nu vor întuneca această
Lumină-n care-a-ncremenit

Ne-duplecata frunte castă.

Cicerone Theodorescu

China — un poem al socialismului

Drumul de la București la Pekin, pe cît știu, pedestru nu l-a făcut nimeni, nici cu carul, nici călare; iar cu trenul ține vreo două săptămîni. Cu avionul însă, pe ore de zbor, să tot fie o zi și o noapte și încă o zi. Iar de ai norocul sa prinzi TU 104 de la Moscova durată umblatului pe căile văzduhului se scurtează la 18 ore. Aceasta în anul 1957. Dar nu e de loc exclus ca în răstimpul unui cincinal timpul zborului să se mai comprime să zicem la jumătate, apoi la o treime — o idee mai mult ca din Gara de Nord la Predeal și mult mai puțin decît țiar trebui ca să ajungi să capeți un bilet la operă, dacă stai la rînd.

Fiește că în condiții de supraprecizie a mișcării, la înălțimi de unde nici vulturul nu-și mai zărește prașta, ar fi greu să-ți povestești impresiile din avion despre lanurile p-mense din stepe ucrainene, despre Kiev și apele argintii ale Niprului; despre Universitatea lui Lomonosov la Moscova pe cîlele lui Lenin; despre Donul liniștit sau uriașă Volga; despre Ural și taigaua siberiană, întrerupte de mari pămînturi deșterite sau despre orașele cu întinderi neobișnuite și codri de coșuri de fabrici și uzine; despre fluviile Ob, Irtyș, Angara, azurii Baikal. Să treci apoi la deșertul Gobi, cerușii țara margini, parc-ar fi o blană de animală ponosită sub nori de nisip minate de vînturi aspre iară ori sub un tîl verde, străveziu, de vegetații sărace, vara; străbătut de caravane ori de trenul serpinuț parcă spre înfînt. Apoi să-ți odihnești privirile pe munții dantelați ai Chinei, pleșuvi, tăiați în cursul veacurilor de torente, radial, din creste către poale, și încununaj pe culme de una din mînașile lumii vechi, vestitul zid chinnezesc: pentru ca în fine să ațerezi la Pekin, într-o lume deosebită

de a noastră, uimitoare la fiecare pas, la început neînțeleasă, apoi îndrăginită, poate tocmai pentru că pe o trupină mult milenară a culturii umane, azi alindu-se și înțorind viguroși cel mai nou rîmăruș al istoriei, — socialismul și comunismul.

Dar fără giganticul intermezzo sovietic, azi văzută măcar din zborul sărui, poate că contrastul dintre lumea de la Carpați și de pe Dunăre și între lumea de pe Huan-hă, lanțului sau din Tibet ar fi mai tipător. Căci la prima vedere te izbește contrastul dintre China și dintre România, numai după aceea vede marea asemănare, comunitatea de idei și de feliuri, istorice, simțămîntele frățești, care fac punte neîntreruptă din Estul Europei în Estul Chinei. Peisajul e în altfel frumos, oamenii sînt în altfel frumoși, mîncărurile sînt în alt-

Mihai Beniuc

(Continuare în pag. 6)

Un interviu, la Tokio

Tokio e un oraș înclătător. Vitrinele luxose, animajia străzilor, mătasurile colorate în care sînt îmbrăcate femeile, chipurile oamenilor trăitori pe insulele bînuite de cutremure dese, îți iau ochii. Îți iau ochii, de asemenea, uniformele ofițerilor și soldaților americani care au cîștigat Japonia.

În acest oraș din plin de farmec extrem-orient a avut loc, recent, congresul anual al Penclubului. Au participat, la discuții care au finit citeva zile, o sumedenie de scriitori asiatici și mai ales europeni. Ziarul japonez, ca și cele europene de altfel, au dat puțină importanță congresului. Dar, în acele zile, la Tokio, a făcut oarecare vîlvă un mic interviu, acordat cu bunăvoință ziarului „Mainitzi” de către scriitorul polonez Antony Slonimski. În ce a constat, ca să spunem așa, senzația acestui interviu? A cetui cumva Slonimski ca trupele americane să părăsească Japonia? Nu. A arătat cumva Slonimski primejdia pe care o reprezintă pentru întreaga omenire cursa înarmărilor, cu arme termo-nucleare și a demascat pe cei ce urmăresc să dezlănțuie un nou război mondial? Nu. A vorbit cumva Slonimski despre im-prejuriile care, cu mulți ani în urmă, au doborât Polonia, au scaldat-o în sînge și au acoperit-o de ruine? Nu. Acestea, toate acestea sînt lucruri cunoscută, înaltă prea cunoscută. A le re-peta înseamnă — după Antony Slonimski — a fi lipsit de originalitate. Și se pare că Slonimski a finit cu orice pref să fie, cel puțin la Tokio, original. În scurțul interviu publicat desigur cu plăcere de ziarul japonez „Mainitzi” Antony Slonimski s-a prezentat ca șeful unui „grup care neagă așa numitul realism socialist”. El a afirmat cu îndrăzneală că realismul socialist „dăunează dezvoltării culturii”, că realismul socialist, în ultima vreme mai ales, „a început a fi folosit ca o armă care ucide nou”. Slonimski nu s-a mulțumit cu atât. În continuare scriitorul polonez, șef de grup, a susținut că din cauza realismului socialist „arta rusă a pierit aproape cu desăvîrșire”. Vall și noi care nu știm nimic Bine că ne-a deschis capul, prin declarațiile sale de la Tokio, confratele Slonimski!

Original acest confrate. Și cîtezător nevoie mare. Cu cîteva fraze numai, el a desfrînat opera lui Gorki și a lui Solohov, a lui Gladkov și a lui Serafimovici, a lui Makarenko și a lui Alexei Tolstoi, a lui Fedin și a lui Leonov, a lui Maikovski și a lui Fa-deev... Dar poate și scrisă oare istoria literaturii mondiale pe ultimele patru decenii fără să se fiină seamă de cărțile acestor mari scriitori realist-socialiști? Da. Dacă istoria aceasta ar compune-o un îndrît vîlvăș al adevărului.

Mulți scriitori japonezi, mulți oameni de artă și cultură și mulți cititori din insulele ocupate de armata americană au ris de atac vehement îndreptat de „șeful de grup” polonez împotriva marilor literaturii sovietice pe care ei o cunoșteau din zecile, dacă

nu din sutele, de opere sovietice traduse, de-a lungul anilor, și în Japonia, ca în cele mai multe din țările lumii.

De patruzeci de ani politicienii din țările burgheze, presa acestor politicienii, jurnaliștii și scriitorii legați de acești politicienii au atacat și au denigrat Uniunea Sovietică. N-a scăpat, în tot acest răstimp, de atacuri și de denigrări, nici literatura sovietică. În ciuda atacurilor îndreptate împotriva ei însă, în ciuda denigrărilor cu care a fost stropită, Uniunea Sovietică s-a dezvoltat și a ajuns una din puterile lumii. În ciuda calomniatorilor ei, literatura realist-socialistă sovietică s-a dezvoltat și și-a cîștigat milioane și milioane de cititori nu numai în Uniunea Sovietică ci dincolo de hotarele Uniunii Sovietice, pînă în cele mai depărtate colțuri ale pămîntului. Influența literaturii realist-socialiste sovietice a avut o cîușitoare și ferocă influență asupra multora dintre cei mai buni scriitori pe care îi au azi pînă la noi, inclusiv poporul polonez. Literatura realist-socialistă sovietică mîltăză pentru socialism și pentru pace, pentru libertatea, bunăstarea și fericirea omului. Cum poți fi dușmanul acestei literaturi fără să fii dușmanul socialismului și al păcii, dușmanul libertății, al bunel stări și al fericirii oamenilor? Și cînd literatura realist-socialistă din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară și chiar din unele țări capitaliste se află în plină înflorire cum poți susține, tocat acum, că realismul socialist a dus „arta rusă la pierire”?

În primul an după război am avut prilejul să revăd Polonia de care mă legau multe amintiri ale tinereții. I-am găsit satele arse și orașele schimbate în mormane de pulbere. I-am găsit școlile dărîmate și muzeele nimicite. I-am găsit bibliotecile risipite. Și-n străzile pălîm polonez am găsit floarea poporului polonez îngropată. Toate acestea constituiau crimele mîrșave, fără precedent în istorie, ale celor ce urau Uniunea Sovietică, arta realist-socialistă sovietică, literatura realist-socialistă, socialismul, Nazistii urau, în aceeași măsură, și mîndrul popor polonez. Oare toate acestea să le fi uitat „șeful de grup”, scriitorul polonez Slonimski? Nu cred. Nu pot să cred. După cum nu pot să cred că Antony Slonimski a uitat că pe pămîntul Poloniei, au luptat și au căzut, pentru înfrîngerea fascismului dar și pentru eliberarea Poloniei, sute de mii de oameni sovietici printre care se aflau și scriitorii adevați ai realismului socialist. Cui a slujit oare poziția adoptată de Slonimski la Tokio? Fără îndoială, interviul confratelui polonez a dăunat cauzei noastre, a tuturor. El însă a produs — și nici nu se putea altfel — o deosebită plăcere ocupanților japonezi, americanilor. Rămîn cu speranța că nu aceasta a urmărit Slonimski cu el interviul acordat ziarului „Mainitzi” din Tokio se datorește nu unei poziții ideologice certe, ci unei mîni sau rădăciri tre-cătoare. Sau poate unei conjuzii tre-cătoare.

Zaharia Stancu

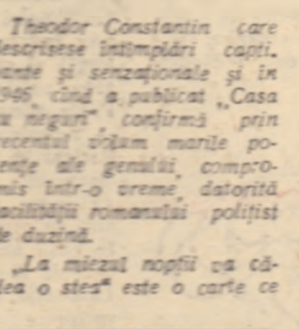
cărți noi

ELENA FARAGO: „Poezii”

Literată în filigran de brumă și soare, poezia Elenei Farago, mereu surprinzătoare, răsare uneori mai aspră, înrădită cu mîhnă și nădejdea semenilor. Poeta se mișcă într-un spațiu sufletesc legat profund de suferința umană, cea ce a apărut-o de convenționalismul fad al liricii; exacerbat subiectiv la modă pe la începutul secolului. Cu vie participare afectivă, Elena Farago surprinde

THEODOR CONSTANTIN: „La miezul nopții va cădea o stea”

Theodor Constantin care descriese întîmplări captivante și senzaționale și în 1946, cînd a publicat „Casa cu argint” confirmă prin recentul volum marile potențiale ale genului, compromiș într-o vreme, datorită fidelității romanului polițist de duzină.

„La miezul nopții va cădea o stea” este o carte ce întruneste calități remarcabile. Eroii romanului, extraordinarul caporal Ulea Mihai, este un adevărat Sherlock Holmes contemporan. Banda de spioni fasciști strecurată la comandamentul regimentului „Moldova” (acțiunea se petrece în 1945) cu scopul criminal de a descoperi secretul cîleșului, este urmărită de el cu o înțacitate de fier. Rationamentul matematic își află în Ulea un abil mînușor. Pentru a lumina hășurile tenebroase ale planșurii înșelătoare, logica deductivă e împinsă pînă la limitele sale extreme. Tîrziu, după periculoase și palpitate peripeții, dușmanii sînt făcuți înofensivi, spre totala stupefacție

Z. Ornea
(Continuare în pag. 6)

P. B. SOKOLOV — S. KALEA

„Asaltul Poștăului de țară”

„Poetii cîntă MAREA REVOLUȚIE”

AURORA

De ani stă pironită cu lanțuri și otgoane
Corabia ce vestise Octombrie de foc,
Dar o zăresc înaltă plutind peste oceane,
Prin sloiuri, uragane, vîru deschizîndu-și loc!

O lebedă e nava călătorind departe,
O lebedă cu aripi de flăcări și de jar,
Plutirea ei alungă și vișore și moarte,
Călătuzind mulțimea pe drumul larg, stelar!

Chiar neclintită-n portu-i — precum o stea polară —
Ea poate fi zărită de fiecare ins,
Catargu-i peste vremuri lumina-și desfășoară
Urcînd în inimi jerbe de curcubeu aprins!

OSTAȘULUI DIN OCTOMBRIE

Cu cizma peticită și cu rubașca ruptă,
Cu găuri în flaneaua care-o strîngea, la gît,
In sac c-un pumn de grîne, s-a aruncat în luptă
Ducînd în buzunare cartușele și-atît!

Dar cîtă bogăție lăsat-a moștenire,
Istoriei niciodată în urma-i n-a lăsat
Un senior sau rege, cu-ntr-oaga lor ostire,
Și n-a lăsat în urma-i cîndva un împărat...

Nu s-o afla balanța să-i cîntărim averea,
Ea crește fără margini, e bunul tuturor
Ne-a dat cu demnitatea, credința și puterea
De a privi cu fața semînă-n viitor!

TORPILORUL DIN SULINA

Cînd arborii înalță stindarde purpurii
Spre slava „Auroră”, în larguri, la Sulina,
Imi pare că plutește pe apele tîrziu
Iar Torpilorul Roșu întrezărit lumina...

Spre nava de-altădată, cu auritul strai,
Răchitele bătrîne sfoase se apleacă
— Sorbind din ceașca lunii așa ca dintr-un ceai —
Să vadă marinarii cînd aprigî or să treacă...

...De-aceia pînă-n noapte pescarii de pe mal
Tăcuți adună stuful și îl aprind cu iască
De-or poposi matrozii din necuprinsul val,
La focul lor de astăzi, tîhniți, să se-nălzească!

Nicolae Tăutu

PE FRONT, ÎN PRAJMA REVOLUȚIEI

Luna se trase în nori
ca soldatul în tranșee
cînd rafala
ii trecea lingă urechi: Sau
vîntul mai ascuțit. Dar luna
nu avea pușcă, baionetă,
o ranită cu fotografia iubitei în ea;
nici degete nu avea. „Blestemat războiul!” —
spuse
unul din stea cu mesteceni de-argint.
Și luna se stinse ca o sumbră lanternă.
Deci, mai noapte. Liniște,
numai vîntul trecea cîntecul morții
peste harfa sîrmei ghimpate. Și luna
rămase în nori. Lumina
în sufletul celui care
spuse încet: „Blestemat războiul!”. Și
ochii celorlalți ardeau, fîndcă
ascultau vorbele:
— Pentru cine luptăm? Prințul
a rămas; la acest ceas
poate trece salutînd felinarele, beat.
Cînd
primim ordin de atac, el se culcă
în patul mai dulce
al iubitei.
Pentru tihna lui, pentru frumoasele lui inele
luptăm noi, tovarăși, camarazi...”
Luna ieșise dintre nori, —
parcă era casca găurită
a soldatului (un biet copil) rămas
fără mormînt, între linii.
Ardeau în tranșee țigările
sau ochii?
— Noi, tovarăși, camarazi,
noi să lăsăm armele,
altele
să ridicăm:
împotriva războiului, deci
împotriva prințului pentru care degerăm și murim.
Noi trebuie să fim
ostașii Revoluției!”
Ochii ardeau puternic, —
mai puternic inimile.
Inimile spuneau da; așteptau
doar zorile.

Col care vorbește
il cunoștea bine pe Lenin.

Petre Stoica

CÎNT

Cu tremur ușure de tinere ramuri
și-al apelor dulce și repede zvon,
Purcede să sune, la uși și la geamuri
un cînt plin de farmec, plăcutu-i ion.

Cinteze-nmulțită rostirea-i sonoră
și păsările toate pizmașe erau
de cîntul acesta de roșie-auroră, —
cu rîndul, cu șart, pe de rost lînvățau.

Văzduhul, gelos că nu știe cîntarea,
și-întinse arcușul spre-al prinde și el;
Și, iată că-i duse, puternic în zare
zvonirea de iureș, de foc și oșel;

Și duse zvonirea de praznic cum nu e
și n-a fost pe lume un altul mai drag:
Sînt patru decenii de cînd flăcăruia
cea roșie-nstează sovieticul steag;

De cînd revoluția cu clocotu-i darnic
cuprînsese la pieptu-i norodul soviet,
Și roșul lucefăr, stindardul cel falnic
sub purpura-i prinse, încetul cu-ncet,

și alte noroade și multe neamuri.
Cătușele-n zornet, și lanțuri căzînd
vestiră prin paseri, vestiră prin ramuri,
statul cel nou, dintre flăcări născînd.

Sînt patru decenii de cînd primăvara
în miezul de toamnă-un cînt și-a-nălțat,
Și-n toi de octombrie, olaltă cîntăram,
în fiecare an, un prier învîtat;

Că-i pururi Prier de cînd vasu-„Aurora”
alt drum omenirii, tunînd, îi vesti.
Și cîntec e-n inimi pe-uscat și pe prore
din Marele-Octombrie. Și-acei zori de zi
ai anului '17 — roșul copil
de-încoace, — noroadele-n miez de Brumar,
prăznuiesc revoluția, ca pe-un april.
Ea-i pagină caldă de nou calendar,
de roș calendar proletar.

Violeta Zamfirescu

Camil Baltazar

Darle Novăceanu

„SPUTNIK”

Duh creator, iar poruncit-ai: „Fie!?”
Visările străvechi se împlinesc!
Făptura cea de lut, azi, cu mîndrie,
A sfițiat hotarul pămîntesc.

Tot ce-n sudoarea frunții, cu migale,
Gîndirea omenească-născocit,
Cît de puțin e-n fața faței tale,
A cărei strălucire ne-a orbit.

Inaripați, zbura-vom spre planete,
Astrale lumi să cercetăm curînd;
Cum, suflete și minți să nu se-mbete,
Strălucitoarea faptă lăudînd?

Invidie și ură, pot, nebune,
Să răscolească patmi, cît ar fi;
Popoarele, Sovietică Uniune,
Prinosul, nu și-l pot precupeți.

Dar, orișicît Uniune-ai fi slăvită
Și lăudată, nu-i prea mult, de fel!
N-ai fost, din ziua cea dintîi, menită
In lume să atîngi înaltul țel?

Și-a smuls pămîntul chinga-n juru-i strînsă;
Și nevisate ceruri, bucuroș
Ne-mbie cu-al lor har; noi rîdem însă,
Căci alt miracol știm, și mai frumos.

Un basm știm, care-i azi realitate:
— A fost odată-n lume un popor,
Cătușile ce-și rupse, blestemate,
Semeș să se avînte-n viitor.

Dirz, casele și-a dărîmat, bătrîne,
Robiile și beștele răzbînd,
Ca pașii-n lumea stelelor să-și mine,
La porțile-aurorii ciocînd.

„Acest popor, în lumea rea, hîndă,
In care omul e-nrobît brutal,
Spre pace, libertate și lumină,
S-a îndreptat în zboru-i sideral.

Fringînd și vremi și pămîntești întusuri,
Și prigoniri și-ai silniciei ghimpî,
Deschise poarta, larg, spre necuprinsuri,
Pe unde pruncii lui vor merge-n timpî.

— „A fost odată-asa ca niciodată...”
Povestea mare, astfel a-nceput;
Acea poveste acu e-adevărată...
Și ani, doar patruzeci, vezi, au trecut.

Alfred Margul Sperber
In romînește de LAZAR ILIEȘCU

MAIAKOVSKI

Priveam discul negru de ebonit
și cercurile fine mi se roteau în creier
ca obsedanta trecere a unor roți
ce lunecă spre nesfirșit...
Imi curgeau în auz, neștiute clinchete,
fulgere-mi lunecau peste pleoape,
un clopot asurzitor și totuși limpede
bătea peste cupolele sufletului
și cercurile fine mi se roteau în creier
ca undele unor întunecate ape...
Ascultam vocea lui Vladimir Maiakovski!
Cîntecul aspru al glasului său,
copleșitor și străveziu ca vîntul amar,
cîntecul dus, fluid ca argintul topit,
fiecare cuvînt, un tunet,
fiecare poem, un scurt-circuit,
cuvintele se smulgeau din încătușarea firească
și tropoteau, în singe,
ca un cal cu copite de jar.
Să-l ascuți și să ascuți Revoluția,
gloanțele mușcînd imperialele cremeni,
trecerea batalioanelor spre front,
preludiul mitralierelor — tobele — sîntînd sacadat
să-l ascuți și să-ți înalți umerii,
să-l ascuți și să-ți fie rușine că ești bărbat,
că nu-i ești asemenea...
Ploi aurii în stepile Rusiei
dansînd asupra ierburilor sure,
sînt cîntecul năvălîte-n suflet,
ploi aurii ce-ntineresc pămîntul
și crengile sălbatic-n pădure...

Gheorghe Tomozel

PROMETEU

In țara-nlănțuită-odinioară
Sclipi înții dreptății, rădăritul
Și s-a-implinit cu fructe roșii, pomul.

Aripi minunării mă-nfășoară,
Contururi omenesti îmbracă mitul;
O, Prometeu, pricep, e însuși omul!

Ioan Șerb

Nemurirea anonimilor

Mihail Alexandrovici Șolohov avea oprită...

lui civil care se deslășura sub ochii...

Și douăzeci de ani, în 1925, aceste...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

Acelea povestiri atât scrise într-un...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

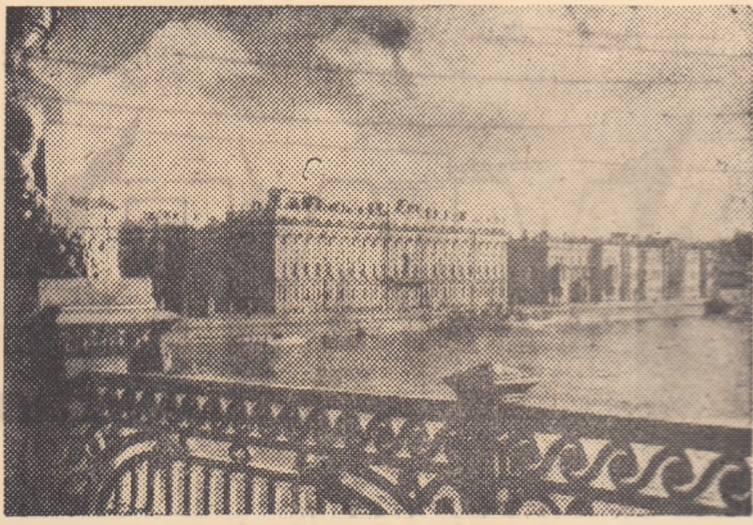
scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

scriitorii a gustat de Șolohov din...

LENINGRAD

CONCEPȚIA SOVIETICĂ DESPRE FOLCLOR

Concepția sovietică despre folclor este rezultatul unor cercetări aprofundate...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Concepția sovietică a stabilită că folclorul reprezintă totalitatea operațiilor artistice orale...

Vă prezentăm poezii sovietice

Konstantin Vanșenkin

Konstantin Vanșenkin este un reprezentant talentat al poeziei sovietice...

C. M.

INIMA

Mă-mbolnăvii. Și-attea griji deodată!...

Chemind pe nu știu cine ca să vie.

Iar eu, de asta, nu știu nimic.

Și geamurile, tremurând, vibrau.

Trăia în mine-ușor, ușor, ușor,

Albastre fumuri lunecau spre cer

Mihnire, doruri, urd și iubire

Mă iartă că la bucurii, la plins,

Iar eu de asta, uite, n-aveam știre.

Dar alfel și-ai fi meritat numirea?

Se luminează. Pe fereastra mea

Soldatul — nici-o vînd n-are

Voia să zhoare, caldul ghemușor

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

Se luminează. Pe fereastra mea

Doar nițeluz cam rău îi pare

LITERATURĂ FĂRĂ SUPERSTIȚII

Viktor Nekrasov a realizat o performanță...

ism din lașitate sau prin hazard. De abia în strănile înălțurii impregnate...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

De la prima sa vîlă, Șolohov a rămas...

Prima decizie sovietică despre pace

A. SEGAL

S. Damian

SERGHEI ESENIN

(Urmas din pag. 1)

din băutura izbel și lăba, coșba de pe pragul căreia a deschis ochii către lume. Nimeni ca și-a strâns în brațe popoul, mestecând, scânc, ca pe un trup de femeie iubită. Din tu-mul vieții metropolitane, singură lăba l-a apărut ca un liman odihnitor, al deznădejdelor.

"Izba mă cheamă simplă să-i odihnesc în prag".

Niciind stereotip, poetul reacționează și față de fenomenul climatic al lăzii ca nimeni altul.

"Ce frumoasă ești, albă nesfirșită. Gerul îmi schimbă single-n foc și șuviți."

Imi vine să string lângă piept Arborii zoi.

Minune a pădurilor pure, Bucurie a zăpezilor curate, Imi vine să mișcîi coapsele Sălciorilor pe ape plecate."

(Rătăcesc pe înflă zăpadă)

Un paradox curent pretinde că sentimentul naturii ar fi un apăsător al citadinilor. Iar cunosătorii pretind că țărani nu ar iubi animalele, pretinzându-le doar pentru utilitatea lor. Folklorul stă însă ca o mătură contrarie, dezlănțuind tocmai înfrățirea omului de rind cu natura și cu viața ei. Oricum ar fi, Serghei Eсенин, fără să fi fost un mizantrop sau numai un misogin, a preferat oam-nilor în genere și femeilor în special, dobitoacele (ce cuvint urit, cu reversibilitate asupra celor ce-l folosesc cu privire la patrupede!). Nici o analogie nu e posibilă între sentimentul franciscan față de universul zoologic și simțirea lui Esenin, pe care l-a vedea mai degrabă ca pe un lui de lup, alăptat de o cățea și de o vacă în poză, dacă l-aș privi mitologic, iar nu stavilist istoric și determinat social. Nu că i-ar lipsi mila de om, înțelegerea fenomenului uman. Natura, în univer-

sul lui Esenin, presupune o unitate deasvârșită între om, animal și vegetal, cuprins de pământ și de cele patru cărți, în cosmos.

Poetul a trăit în miezul de foc al revoluției octombriște și s-a integrat în ceea ce însuși a numit "generația victoriei leniniste". A cîntat cu accent viguroase unele episoade ale luptelor împotriva încercărilor contrarevoluționare, îndosebind în "Balada celor douăzeci și șase" (Sub titlu "Cartea Rusă", în noua tălmăcire, adăugată, a lui G. Lesnea, cu titlul "Poezi și Poeme", care cuprinde și splendidul poem "Pugaciov", din 1921).

Revoluționarul lexical din ajun, care pusese ca și Victor Hugo cușma frigida pe vocabular, a fost înfrânt sufleteste de "asprul octombrie", simțind imboldul să se intereseze com-somolilor:

"Poate de aceea îmi vine, Sufletul pantalonilor, Să alerg după Komsomoli".

(Noi, generații...)

În 1918 și-a măturat încrederea în victoria revoluției:

"Știm izbînda e cu noi! Noul țărîm și-arată chipul. Valuri mari cu gîrlare moi Scormonesc mereu nisipul."

Cel din urmă val, curînd, Va-mproșca în cioburi luna. Nimic-a festiță-arzînd, Căci învie azi Comuna."

(Toboșarul coeresc)

Esenin e aproape de inima noastră pentru că, suferind de toate contradicțiile vremii sale, într-un moment de uluitoare accelerare istorică, prăbușirea țarismului - revoluția - biruința leninismului, a rupt cu convențiile "serenitativului poetic" și a avut bună credință specifică marilor descoperitori și cu acel curaj specific marilor exploratori.

Lumina e altă de albastră. Că nu i-ar părea rău să mori. El, și ce dacă par tu din cine. Căre și-a legat de spate o lanternă bătrîne și mult călăriturile Pegas, Imi trebuie mie oare șeuita la moale?"

Temperamentului său revoluționar i-a dat expansiune planară în profeticul poem Ionia, semnificativ dedicat unui confrate din vechime: "Pro-orocului Eremia". Esenin era frământat din același aluat, al neconformismului în stil mare, care a incendiat verbul și s-a consumat la rîndul lor, arzînd într-o combustie de durată lîmînda a stilului. Elementaritatea lui, în sensul acesta, stilul era dublat de un instinct poetic reflectat adînc, de o mare conștiință artistică, resorbită însă în autenticitate, neafirmată, prin alte cuvinte, teoretice. A fost, încă o dată, un educator al simțurilor, nu un teoretician al inteligenței artistice, pe care o stăpînea cu aceeași măiestrie.

I-au plăcut imaginile, a creat chiar un curent denumit "imaginiști", care n-a dăruit și a vocalizat, ca marii cîntăreți, fîptul de primitiv genial, neîmpăcat cu civilizația, a scaturit de urechi convențiile, a scandalizat ca un "cinic", dar a lăsat un mesaj de nouă încredere a sensibilității, sau mai bine zis de întinerire a simțurilor. Iși apunea ultimul poet al stilului, din a doua, preamînștră, dar a fost înfluit poet al satului, pentru veacul nostru, așa cum alt mare nefericit, Jean-Jacques Rousseau a fost primul poet al naturii, în veacul lui-minilor. Rezanșii săi, cu izbă și bătaura de orizont sătesc comos stepei, sint pentru noi o entitate vie, iar cîntărețul lor, "huliganul", "zurbagiul", "aventurierul de cea mai curată speță" (din Omul negru, poemul dramatical "dedublări", imi apare ca o nouă Wilton, în lumina purificatoare a sincerității).

Șerban Cioculescu

NOTE

Seară de poezie închinată Revoluției

În ziua de 21 octombrie a. c. Uniunea Scriitorilor din R.P.R. și Casa Prețeliei Romîno-Sovietice ARLUS au organizat o seară de creație literară închinată apropriei aniversării a Marii Revoluții din Octombrie. Într-un dat concordanță prezintă poezii: Al. Andrișolu, Maria Banuș (care a citit poezia înedită "Noaptea"), G. Bădescu, Nina Cassian, Mihai Dragomir, George Dan, Alfred Marcul Șperber, Victor Crăciun, Violeta Zamfirescu, Cicerone Theodorovici, N. Tăutu. Cu același prilej, artista populară din R.S.S. Kazahă H. Bukhmetova a prezentat din lucrarea "Abal" de Muntar Auevov.

M. T.

Afirmatii uluitoare

Un articol de "Note despre momentul literar actual" (T.S. nr. 8/7) este în principiu interesant și binevenit, dar vreme ce dezbate o problemă de strictă actualitate. O lucrăru figură ne-a oprit însă asupra unei afirmații de-a dreptul uluitoare.

Astfel, autorul articolului, Gh. Achilș, spune: "În țara noastră, Voronec, un Fundolau etc." sau alina repede scriitorii francezi tocmai fiindcă prin formația lor intelectuală erau mai legați de spiritul literar francez decât de țara natală." Un Voronec? Un Fundolau?...

Un Fundolau, despre care tovarășul amintit vorbește cu atia impetitate a scria "Priveliști", o carte de versuri românești și nu francezească, o carte românească nu numai pentru limba în care a fost scrisă ci mai ales pentru caracterul ei profund românesc, pentru rădăcinile ei crescute în solul moldovean, o carte de mult intrată în istoria literaturii romine. Tov. Achilș n-a aflat de sumedenia de volume ale lui Hare Voronec, volumul de versuri apărute la noi în țară, volume de versuri legate, unele, de pesalul țării noastre, și chiar (da) de trimburile și durerile intelectualiștii rominești.

În ignoranța sa, tovarășul Gheorghe Achilș n-a avut în vedere, foarte important. Toți poezii citați au plecat în Franța, tocmai ca să scape de susținerea sovietică la care au fost sopusi. Aici, cu gîndul la țara noastră, (oare n-a citit G.A. în jurul lui G.A. au fost, poate, citite de tineri care așteaptă informații cinstite și nu defăimătoare.

Ștefan Aurel

Indrumare?... A. D. Dumitru-Păușescu înaintea gurează în nr. 8/7) "Contemporanul", rubrica "Limba și stilul" pe care în paranteză fie spus, o susține destul de sporadic un procedeu, după opinia noastră, foarte potrivit cititorilor stîni învinși să ia cunoștință de limbă, care sint soase astăzi din cercul îngust al discuțiilor între specialiști, înaintea unui grup de tineri debateri creatoare. Din păcate, însă, cronicarul "Contemporanului" nu a clarificat de ce indrumarea a mai potrivit celor ce l-au solicitat.

Lui Dumitru Ion Belchiță, un cititor care, după cum se vede e preocupat cu seriozitate de probleme diferite ale limbii, nu îl atrage atenția că în "Cum să scrie" verbal o intrare în corect (în loc de scriem) și că lucrul acesta se poate afla chiar fără consultarea prezabililor specialiști mai complete pe care cititorii măturșirești, spre laudă lui, că le-a stăvilit pentru lămurirea unor alte probleme de limbă, de ce nu l-a îndrumat spre monografice lucrare a acad. Iorgu Iordan "Limba romîna actuală - o gramatică a greselilor" în care ar afla, înaintea editării dicționarului propriu de cititor (punct de care însuși de cronicar), soluția problemei "formei impersonale cu caracter reflexiv". E înțeles să insistăm ca să demonstrăm alt cititorului, că și cronicarul și de formele înșuite de el sint greșite. Lucrarea citată de care ne mirăm că un specialist ca tov. Al. Dumitru-Păușescu nu o recomandă, este dedicată unui capitol întreg acestei chestiuni.

C. Mateescu

P.S. Ne simțim că în nota discutată de tov. Al. Dumitru-Păușescu apărută în nr. 40 al "Gazetei Literare", G. Bădescu prezintă cronicarul din a transformarea în adome propriele sale prezentații în folosirea unei forme de simțămînt în adome cltorva tineri poeti cărora în unele cazuri le s-a găsit pe nedreptăți. Dacă voia cu orice preț să răspundă acestor respective, credem că trebuia să se refere la aceste probleme prezente și nu să se mulțumească cu câteva zecede.

UN POEM AL SOCIALISMULUI

(Urmas din pag. 1)

fel bune, limba cîntă altfel, altfel sînt casele, mormintele, cîmpul, templele, florile și mai ales purtarea oamenilor.

Acest altfel de a fi poate să te oprimeți la el și să nu mai ajungi la ceea ce este la fel, ca la noi, comun cu omul care crede în progres, care construiește societatea nouă, fără clasă se exploatarea, cu deosebirea că o nău, adică în creșterea imunității la China cu 600.000.000. Căci acest număr de constructori ai socialismului în China populară. Fenomenul pare de necrezut și de aceea mulți rămîn la coaja realității chineze, fără să o pătrundă. Se opresc la faptul că toți chinezii au portul simplu, față surzătoare, manierele de oameni subțiri și fini și că trudes fără pretenții, ier-care la locul său. Se exaltază, așadar, mîntre pe drept cuvînt în lauză sculpturilor colorate dintr-un temple budist, rămîn uimiți de grija ce o poartă oamenii crapilor aurii ce zăd subit apă ca niște flăcări sau le străbăd ca niște pălose de aur... Și: a-tia frumuseși și legende în China, venite din strătimpuri și create mereu de mina și imaginația omului, ca e greu să nu te lași ispirat de ele și să nu te pierzi printre ele.

Dar peste această vară de cultură strălucitoare, acumulată generăle de generații, mîntre de mîntre, în lauză și al dinasturilor, prin frăda și deștonjica milioanele de oameni muncitori, joacă astăzi vesele lucrărele vechii noi, hrană din focal umană, din hărnicia și incușina acestora oameni mereu reînnoși în nepoșii și strănepoșii lor, mulți ca frunza și ca iarba. Deoarece în China, nu de an-nunamăi oameni gata să-și pună brațele în mîntre la lucru ca lucră muncitori sint 5.000.000. În copii se născ 15.000.000.

Desigur, și astăzi arti din aceasta se vor deda înaltei arte de-a înfrunța minuni din jad, mărgărec sau lălece - zei, pășări măiestre, oameni muncind; alții vor țese cu fir de mătase în joruri de culori basme sau povestea lăptelilor de viteje străbună; iar alții se vor îndestăla cu învățătura grea opere chinezești, mpleții din simboluri și din străluciri cu mîntre vechimii, care nu stîngie nicăciocot și pasionale vieții. Dar toate mulți din aceste tineri chinezi svelți și supli se vor duce la inginerie, la fizică, la chimie; vor pătrunde în uzinele Mukdenului, Anșanului - o Reșiță de proporții mari - unde vor țopi minerele de fier în captorele hîrșite ultramoderne sau vor mîntre hîrșite bare de oțel în orga laminatoarelor. Iar mulți se vor consacra îndigului apelor, irigații lor, pe cîmpurile de orez, unde munca intensivă a luat odată cu colectivizarea un avînt gigantic, deși niciodată în China agricultura n-a fost altceva decît un savant și rafinat grădinar, ca fiecare palmă de pămînt utilizată, cu fiecare fir de orez răsadit de mîntre.

Nu este călător care treacă prin orașul Hanciu, în sud, și umbliu pe malurile vestului Lac de Aur, pe care poturile și digurile intră insule împodobite cu pavilionare străvechi, se întind ca niște dantele de piatră, să nu păstreze neaperețoare imagini din această cetate străveche a poezilor. În care natura și-și vărsat cu dărmice din poală traza-se și bogățiile, omul le rădănd și cîntă, iar poezii n-au avut decît să le cînte. Și mie mi-a rămas la mîntre Hanciu; ca și la tropic, în vegetația lui luxuriantă, pitorescul Canton, sprînjit pe mi și mi de co-lorane colorate și scrișate cu buroglif; ca și modernul, murele Șanghal, care și-a păstrat totași inima lui veche, miezul lui de cultură și viață chinezească, în ciuda zidurilor țofașe. Dar ca o imagine a Chinei poezice, în care înfloresc o sămă de flori și dezbăt asupra tuturor problemelor grele învățării din o țară de sco-mie mi-a rămas în mîntre un oțel modest prin rezonanța sa istorică, dar simbolic pentru ritmul cu care nouă acopere, fără să-și îmbăse, vechii. Este vorba de orașul Taiuan, în provincia Șensi, din China de miază-noaptea, nu departe de vestul țării, unde s-a călătuit sufletul revoluționar al Chinei, pe unde a hălăduit și a lăptat cu eroici săi oșteni înțeleptul Mao Tze-dun. Înainte orașul avea vreo 400.000 de locuitori ceea ce nu-i așa de mult pentru China, și ar construit în pătrat, înconjurat de zid greu, cu poartă de miazăzi, de miazănoapte, de răsărit și de apus, cu străzi înguste înșeate de prăvălitoare, cu temple și cu mulți praf adus de vînturile din deșertul Gobi. Aceasta era imaginea vechiului oraș, timpăna. Închegă de secole, la margine de provincie, ulită parca de torentul istoriei, imaginea nouă oraș, care a înghesit pe cea veche, cum înghete balena un pește, îndipotrivă este mobilă, dinamică, în continuă creștere, măreață, chiar de-î încă nedețină. Suprațaja vechiului oraș se măsură cu zecile de kilometri, - cîteva; nouă oraș se deșăroară într-un șanțier întins și înalt, nou înalt, mare, pe o lungime de 60 km și pe o lătime de 40 km, între mușchi, pe valea lui Fân-hă, un afluent al lui Huan-hă, turtuosul Fluviu Galben. Din 1949, anul eliberării, populația de la 400.000 a crescut la 1.300.000 aproape, din care 250.000 muncitori. Căci în acești ani au răsărit aici cîteva combinate metalurgice și chimice, alimentate de urășii lui din carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu-se cu temeliile socialismului. Dar prin pulbera ridicată de camioane, în zăcmă carbonifer de dedesub și a căruți față neagră joacă razele soarelui și o poji atinge cu hîrlieși alt și de aproape de suprațaja solu-lui. Pe bulevardele largi, cu case nerminat, ici-colo cu intravilane, trec-vizititoare cămile, iar seara turme de porci sau de oi - preistoria a-mestecîndu

MAREA INTREBARE

„Este oare mare deosebire între Hitler și Adenauer, în ce privește concepțiile lor?”

(Din răspunsurile lui M. S. Brudov la întrebările lui J. Reston de la ziarul „New York Times”)

ADENAUER: — Tu ești eu, sau eu sînt tu, mein Adolf?...

Desen de ROSS

SPECTACOLE LA EDINBURGH

Din diversitatea manifestărilor artistice deslășurate, între 18 august — 7 septembrie, în cadrul celui de-al 11-lea Festival Internațional de la Edinburgh...

nea, Rolul escrocului George De Valiera a fost interpretat cu mult umor, dar fără ostentație de Robert Helpmann...

În desfășurarea piesei prin mijlocul asistenței, Publicul se afla astfel tot timpul direct angajat în conflictul dramatic...

FLORICA ȘTEFAN Poetă din R.P.F. Iași

Mama

Esti pasul meu liniștit în miez de noapte, tristețea mea în formă de vers, visul meu verde sub stelele păcii...

Amenințare

Durerea ta lentă amenință liniștea, leagănă ramurile bolnave ale singurei străzi unde și scuturi frunza pasului...

Cămin părintesc

Mă îndepărtez de balta natală, dudul copilăriei mele poartă cocoșă durerii tale, hambarul cîntit duce singurătatea ta...

Țărancă

Pină la brîu ești îngropată-n țărîna și pasul ți se împiedică de brazde și în grîul incolțit...

Moni Ghelester

LEOPOLDO MENDEZ

„Și pămîntul soarbe singele tău”

„Tăndărică” la Praga

Am văzut cu ochii mei „Povestea porcului” a cucerii Praga; ca de altfel și celălalt spectacol al Teatrului Tăndărică...

De altfel, nu numai entuziasmul spectatorilor, care pare a nu lua spori de sfîrșitul spectacolului (continuu să rămînă în sală) — nu mă mai zărește care nu osteneau (ca de pildă „Mlada Fronta” de la care am împrumutat titlul acestor rânduri)...

Cunoștea teatrul nostru de păpuși. Îl văzuse cu cîțiva ani în urmă la București, dar nu-l mai recunoștea. Teatrul nostru e tîndă — cam aceea era sensul cuvîntelor sale — dar după cîte am văzut astăzi pot spune fără ezitare că avem ce învăța de la el.

Nu e puțin lucru, pentru că numele doctorului Malik s-a așezat în aria teatrului de păpuși, alături de acela al celebrului și regretatului Skupa. Aș mai vrea să adaug că la primirea vîrstă Teatrului Tăndărică în momentul sosirii la Praga, același doctor Malik a jînat să ofere artiștilor noștri, odată cu căldura cuvîntelor sale, și bogăția galbenă a unui buchet de flori — flori galbene ca soarele, cum spunea dînsul — care să le lumineze turneul în țara prietenă...

J. Grosu

Către scriitorii

din întreaga lume

În prezent Siria este amenințată de primejdia unei agresiuni premeditate, ale cărei semne se trădă în campania nerăscădată, de minciună, calomnie și acuzații, întreprinsă de guvernul S.U.A. cu ajutorul mai multor state sarpas influențate sale...

Principala cauză a acestei campanii americane este războiul din Siria și de a rămîne o țară liberă, de a-și apăra independența, înfrîndu pentru caracterul național arab și de a se pune astfel în serviciul Pașii din întreaga lume...

Dar datorită dirigenței și conștiinței poporului sirian și hotărîrii lui de neclintit de a-și apăra libertatea națională dobîndită cu mari jertze, toate intențiile și planurile imperialiste ale fost zădărnice pînă acum și, ca urmare tocmai a acestui eșec, el recurge actualmente la agresiune împotriva legii junglei, la amenințarea cu intervenția armată cu singurul scop de a crucina Siria în jugul sclaviei, de a o țîri în conouiul de robi al imperialismului.

E limpede acum că această campanie nu mai este o campanie verbală, ci o pregătire febrilă pentru agresiune, evidentă în deplasările flotei a V.I. în marea armatei turce și israeliene la frontierele comune și în instalarea miliștilor militare americane pe teritoriul celorlalte țări arabe vecine a țării noastre...

Încordarea situației internaționale este, în aceste clipe, asemănătoare celei care a precedat agresiunea barbară asupra Egiptului, cînd optima publică din lumea întreagă a fost alături de poporul egiptean, împotriva atacului criminal și cînd cuvintele cloocitoare adresate de scriitorii și oamenii de literă din întreaga lume au îndeplinit un mare rol în deșteptarea conștiinței umane împotriva barbariei.

Noi, scriitorii sirieni, chemăm pe toți scriitorii liberi din lume să-și ridice vocea puternic în apărarea Siriei, primejdită de o agresiune care n-o pînădește numai pe ea, ci amenință întreaga lume și civilizația întregii omeniri printr-un război mondial cu consecințe incalculabile.

Convinși că apărăm pacea, libertatea și civilizația, sîntem siguri că veți răspunde călduros apelului nostru.

Asociația scriitorilor arabi din Siria Secretar general Lian Derani Kassa VIII Damas—Siria

Un dușman al războiului, în secolul al XIV-lea

Dunăzi, în vreme ce ascultăm la radio ultimele știri cu privire la agresiunea pe care, în numele „civilizației”, imperialismul o pregătește la frontiera Siriei, în odaie pătrunse bunul meu prieten, și el condeier. Dîndu-mi binețe, zădîr printru hîrtoagele mele de pe pupîr, gogeamite bracul gîlbuit și cerealîndu-l la lîle urde pussem zăvoaga, se ofîrî, mai în glumă și mă dojeni, mai în serios, grîulîu cum se află pururi de starea scrierilor și de cîmpul recoltoelor mele literare...

Cum îi stînt dator, nu preget să-l las pe seama autorului gîbjeitului tom, poezî născut acum șase sute unsprezece ani într-o Franță pustie de războie și călcată de năvălitori. Și atît de drîz mi se pare acest răspuns, înclt și tîlmăci în toate limbile pămîntului, aș tipări în toate abecărețele globului, aș afișa pe toate zidurile lumii și aș rosli, ca o înfricoșată alurisenie, în locașurile de închinăciune ale tuturor dumnezîllor, această:

Înclt un pio lehamite acu' mi-și năzuiesc să am de tîhnă parte; Dar cel mai crunt păpăd și mai răz soare; La duh și trup, vă rog să-mi dați crezare, Războiul-e, aducător de moarte; Război să porți, greu blîstem și amar e.

Mulți înși, ostentîtori în lungi strădani, În voie să-și petreacă viața vor, Trînd tîhnit din ce-au fost sirîns cu anii, Hălăduind în pace pînă mor; Sîntd unul, celuilaltî într-ajutor Nimic nu-și pradă; binefăcătoare, Dreptatea, legea li-s chează lor; Război să porți, greu blîstem și amar e.

Păcate săotrsești de moarte, șapte: Băți, pîngări, juri, în urmă lași pustia, Biserici prazi, ucizi, (cumplite țapte!) Uși legea, tege-ți e nemernicia, Cu sila-ncalecî vecinului moșia, Iti mîni și trup și suflet la pierzare Pornînd război; loavească-te urgia! Război să porți, greu blîstem și amar e

INCHINAREA

Măria Ta, un trai tîhnit, îți spun cu Voi duce; cîvenî așa îmi pare; Să lăs războiul, să trăiesc din muncă; Război să porți, greu blîstem și amar e.

Romulus Vulpescu

Redactor-șef: Zaharia Stancu, Colegiul redacțional: Mihai Beniuc, Marcel Breslăsu, Eusebiu Camilari, Paul Georgescu (redactor-șef adjunct), Eugen Jelebeanu, George Macoveanu, Ion Mihăileanu, V. Mîndra (redactor-șef adjunct), Mihail Petroveanu (redactor-șef adjunct), Cicerone Theodorescu, Ion Vitner.